

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **V. V.**, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2019, č. j. 16 A 24/2019 - 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou u Městského soudu v Praze brojil žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2019, č. j. CPR-11737-6/ČJ-2018-930310-V223, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 3. 3. 2018, č. j. KRPA-445174-31/ČJ-2017-000022, kterým bylo dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) žalobci uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území EU v délce jednoho roku.

[2] Rozsudkem ze dne 18. 6. 2019, č. j. 16 A 24/2019 - 11, městský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný („stěžovatel“) proti rozsudku městského soudu podal kasační stížnost.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být meritorně projednána.

[5] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci,

končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[6] Kasační stížností napadený rozsudek byl stěžovateli doručen dne 9. 7. 2019 (viz č. 1. 12 a násl. spisu krajského soudu). Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), bylo tudíž úterý 9. 7. 2019. Posledním dnem pro podání kasační stížnosti tak bylo úterý 23. 7. 2019 (§ 106 odst. 2 s. ř. s. v návaznosti na § 40 odst. 2 a 3 téhož zákona).

[7] Stěžovatel však kasační stížnost podal až ve středu dne 24. 7. 2019 (viz č. 1. 2 spisu Nejvyššího správního soudu), tedy po uplynutí lhůty k jejímu podání. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze podle výslovné dikce zákona prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. září 2019

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu